

Βουλγαρικῶν ᾠσμάτων ἐστὶ γέμων λύπης, θλίψεως, κατηφείας κτλ. ἕνεκα τῆς ἐκ πέντε αἰώνων δουλείας. Τὰ τεχνικὰ συντάττονται ὑφ' ἑνὸς προσώπου, ὅπως αὐτὸ αἰσθάνεται. II-ον *Ода*, III-ον *Сатира*, IV-ον *Елегия*. Τὸ ἔπος διαιρεῖται εἰς Ἑθνικὸν καὶ τεχνικο-φιλολογικόν. Τὰ προϊόντα τοῦ ἐθνικοῦ, οὗτινος ὁ *Авторъ* (συγγραφεὺς) δὲν εἶναι γνωστὸς, εἰσὶ, I-ον *Мифически Божества* (Θεότητες Μύθων), κατο *Нептунъ*, *Перунъ*. *Даждъ-Богъ*, *Коледа*, *Суръ*, II-ον *Митически Духове* (Πνεύματα μύθων), κατο, *Самодиви*, *вили*, *юди*, *таласѣми*, *Караканджовци* καὶ ἄλλα τῆς νυκτὸς κακὰ πνεύματα, III-ον *Мифически лица* (Γερον), ἐξ ὧν οἱ μὲν παρέστανιν φυσικὴν, οἱ δὲ νοεράν, ἄλλοι δὲ ἠθικὴν δύναμιν, κατο, *Крали-Марко*, *Херкулесъ* κτλ. IV-ον *Митически животни* (ζῶα μύθων), κατο, *змѣй-человѣкъ*, *конъ-человѣкъ*, *риба-человѣкъ*. Ὡς πρὸς τὸ περιεχόμενον τὸ ἐθνικὸν ἔπος διαιρεῖται 1) εἰς *Митологически пѣсни* (Μυθολογικὰ ᾠσματα). 2) Εἰς *Билимина* (ἐπικά ᾠσματα, δι' ὧν ἄδονται οἱ ἀγῶνες, αἱ φυσικαί, νοεραὶ καὶ ἠθικαὶ ιδιότητες τοῦ ἐπινενοημένου ἥρωος (μύθου), ἢ ἄλλως εἰπεῖν εἶναι κάτοστρον, ἐν ᾧ δύναται τις νὰ εἶδῃ ἐννοίας, θελήσεις, αἰσθήματα κτλ., ἅτινα ἐπάραττον τὸ ἔθνος πρὸ χιλίων ἢ ἐπέκεινα ἐτῶν. 3) Εἰς *приказка* (διήγημα, παραμύθια, ὑπάρχοντα ἐν ἑκ τῶν ἐκτεταμένων εἰδῶν τοῦ ἐθνικοῦ ἔπους). Ταῦτα εἶναι προϊόντα τῆς διψώσης φαντασίας, ἥτις ἐποίησε σειρὰν οὐ μικρὰν ὑπερφυσικῶν ἀνθρώπων, ζῶων, πνευμάτων κτλ. καὶ ταῦτα τὰ διηγήματα ἄρχονται συνήθως Βουλγαριστί οὕτως «Едно време имало единъ человекъ . . .» (ἕναν καιρὸν ἦτον ἕνας κτλ.) Τοῦτο διαφέρει ἀπὸ τῆς *Билимаса*, ὅτι δὲν ἔχει προσδιορισμένον ἐνεργούν πρόσωπον, οὔτε τόπον, οὔτε χρονολογίαν τῆς ἐνεργείας αὐτοῦ. 4) Εἰς *Гатанки* (αἰνίγματα). π. χ. *Рога има, волъ не е, самаръ носи, конъ не е, писмо пише, попъ не е* (κέρατα ἔχει, βόδι δὲν εἶναι,